

باقلاق فراوانی!!!

«هم این و هم آن» از این پیش ذهنیت تولید می‌شود که با محدودیت منابع روپرتو نیستیم. و از این روست که استراتژی مصرف گاز می‌شود هم مصرف داخلی، هم تریق و هم صادرات. در حالی که هیچ کدام از این نیازها به طور مناسب تامین نشده است. این تحلیل البته در دیگر بخش‌ها نیز قابل تعمیم است. مثال ملموس‌تر شاید اعتبارات بانکی باشد. نرخ سود بانکی ناشی از کمبود منابع است و این نرخ فعالیت سرمایه‌گذاری بهینه را نیز مشخص خواهد ساخت. حال اگر ذهنیت محدود بودن منابع بانکی تغییر کند رفتارها متفاوت خواهد شد. از این رو معتقدم برای حرکت به سمت بهینه‌سازی باید نخست این باور را ایجاد کرد که منابع محدود هستند و صد البته نیازها نامحدود.

بنشکه است میسر گردد و گرنه ۵۰ میلیارد بشکه نفت دیگر امکان استخراج نخواهد داشت. از آن سو کارشناسی دیگر کارشناسی دیگر صادرات گاز را نقطه بهینه مصرف ذکر می‌کند. مردم هم هنوز انتظار اتشان را تطبیق نداده‌اند. هر وقت بحث افزایش قیمت جادی می‌شود تعجب می‌کنند و سوال می‌کنند چرا در داخل کشور بنزین و گازوئیل به قدر کافی تولید نمی‌شود. وقتی باور فراوانی منابع تا بدين حد در ذهن مردم و مدیران جا باز می‌کند مشخص است نقطه بهینه جایی نخواهد داشت. اقتصاد را علم تخصص بهینه منابع کمیاب برای خواسته‌های نامحدود تعریف کرده‌اند. حال اگر منابع کمیاب نباشد یا نیازها محدود باشد علم اقتصاد کاربردی نخواهد داشت. حالا ما که هم فراوانی منابع داریم و هم خواسته‌های محدود.

جدول ۱: مقایسه هزینه تصفیه ظرفیت بهینه و ظرفیت حداقل

حداکثر(عملکرد سال ۸۲ هزار بشکه در روز)	هزار بشکه در روز	بهینه	پالایشگاه‌های کشور
۱۵۸۰		۱۲۵۲	ظرفیت
۲۰۵		۱/۹	هزینه تصفیه یک بشکه نفت خام (سکه/دلار)

جدول ۲: تفاوت تولید کنونی و تولید بر اساس برنامه میادین توسعه یافته

تولید کنونی (هزار بشکه)	تولید بر اساس برنامه	میدان
۶۵	۱۲۰	E سیری A و
۱۳۰	۲۴۰	دروز
۷۰ حدود	۱۹۵	سروش و توروز
۲۵	۹۵	فروزان
۷۵	۱۵۰	سلمان
۳۶۵ حدود	۸۰۰	جمع

چند سالی است که تصمیم‌گیران سیاسی با بحران انرژی دست و پنجه نرم می‌کنند. مردم نیز حالا بحران را بیشتر لمس می‌کنند. پیش از این البته نخبگان با تحلیل‌ها و پیش‌بینی روندها هشدار می‌دادند که سرانجام به کدام نقطه می‌رسیم. با این وجود اقدام جدی برای مهار بحران صورت نگرفت حالا حرف از این مسائل گذشته است. رقم واردات بنزین و گازوئیل به حدی رسیده که دیگر نمی‌توان چشم بر روی آن بست. از آن سو توان سخت افزاری نیز برای خرید، انتقال و توزیع پیش از آن چه الان صورت می‌گیرد، وجود ندارد. مصرف اما همچنان رکورد می‌زند. مساله البته فقط مختص بنزین و گازوئیل نیست. آب و برق هم با همین مسائل روپرتو هستند. با این وجود وقتی سخن نخبگان را حجاجی می‌کنیم در می‌یابیم این بحران لایه‌های عمیق‌تری نیز دارد.

تولید منابع نفت و گاز نیز بهینه نیست. پالایشگاه‌ها از حد بهینه پالایش عبور کرده‌اند و این یعنی افزایش هزینه و کاهش سود (جدول ۱)، افت تولید مخازن روندش بیشتر شده است، ظرفیت تولیدی نیز با وجود سرمایه‌گذاری‌های کلان صورت گرفته افزایش چنانی نداشته است (جدول ۲). نقطه بهینه مصرف گاز نیز مشخص نشده است. اعلام آمارهای ضد و نقیض تحلیل کارشناسی در مورد رانیز با مشکل روپرتو ساخته است. کارشناسی می‌گوید باید روزانه ۷۰۰ میلیون متر مکعب گاز به مخازن تزریق گردد تا بتوان با جریان افت فشار مخازن، سطح فشار را به سطح زمان دارسی برسانیم تا امکان برداشت ثانویه از مخازن که طبق مطالعات ۵۰ میلیارد

پالایشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتو جامع علوم انسانی